

[Mimi Stilling Jakobsen]

man ikke hørt fra socialdemokratiets side, og det havde nok været klædeligt.

Men hr. Bilgrav-Nielsen føler sig altså mere tryk ved at gå ind i et samarbejde til den side, hvor man ikke har opgivet noget som helst af den plan, som man ellers har fået sine øretæver for hos vælgerne. Det kan jeg kun sige velbekomme til.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, man skal lægge øre til meget. At tro, at der skulle være sket så fundamentale ændringer som dem, fru Mimi Stilling Jakobsen antyder, fra lige før jul og frem til nu! Jeg minder om, at vi jo før jul var enige om finanslovsforslaget for 1982; der manglede faktisk bare afstemningen om det, og i selskabet var også CD. Det undrer mig, at man i dag synes, at man ikke kan tage stilling til det samme forslag, som man dengang var positivt stemt over for.

Og så synes jeg, det er rart at få konstateret i dag fra et af de såkaldte firkløverpartier, at VK-planen ikke eksisterer mere. På den baggrund må jeg nok sige, at det er ganske besynderligt, at man så ikke i dag også indrømmer, at man må tage positiv stilling til de to lovforslag, som vi har behandlet, for de ville jo også være blevet nødvendige, hvis firkløverpartierne skulle have gennemført et finanslovsforslag, som skulle kunne accepteres af CD, forstår jeg.

(Kort bemærkning).

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne forsøge for sidste gang – nu er det tredje gang – at forklare hr. Bilgrav-Nielsen, at det er fuldstændig rigtigt, at der har været enighed om de store linjer i finanslovsforslaget. Men vi indgik et forlig den 20. maj 1981, hvori der står, at forligspartierne vil arbejde videre på at finde besparelser i løbet af finansåret 1982. Den mulighed har CD ikke længere, da der ikke eksisterer noget forlig mere. Og at man vedtager en finanslov med en eller anden budgetreguleringskonto, som så skal udmøntes i nogle besparelser, er én sag. En anden sag er, at der klart i dette forlig tales om – jeg kan desværre ikke citere det ordret nu, men hr. Bilgrav-Nielsen ved udmærket godt, hvad der står – at man fortsætter udgiftspolitikken på

en sådan måde, at der opnås nogle besparelser i løbet af 1982. Centrum-demokraterne føler, at vi ikke længere har nogen indflydelse på, om regeringen vil gå med til nogle besparelser eller ej, og det er derfor, vi forholder os mere kritisk til dette, end vi gjorde før.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Mon ikke fru Mimi Stilling Jakobsen vil være så elskværdig at forklare helt præcist, hvor det er, CD nu ønsker at skære ned, hvor man ikke ønskede at skære ned før jul?

(Kort bemærkning).

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Absolut den sidste bemærkning til hr. Bilgrav-Nielsen.

Centrum-demokraternes ændringsforslag vil fremkomme tirsdag den 26., og da skal hr. Bilgrav-Nielsen få svar på sine spørgsmål.

Det, det drejer sig om, er, at centrum-demokraterne, det radikale venstre og de øvrige partier havde nogle aftaler om, hvilke beskudne ændringsforslag der kunne stilles i forbindelse med finanslovens vedtagelse. De løfter er vi ikke bundet af mere, det ved hr. Bilgrav-Nielsen også udmærket, og derfor kan der nu, da der ikke eksisterer et forlig, indtages andre holdninger. Hr. Bilgrav-Nielsen kan ikke komme uden om, at den mulighed, man i kraft af forliget mellem de fire partier for 1982 havde for løbende at foretage besparelser, ikke eksisterer mere. At nogle så kan blive enige om at gennemføre dem alligevel, er en anden sag, men den mulighed har centrum-demokraterne ikke længere.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg takker ordførerne for socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre for en velvillig behandling af lovforslaget.

Når hr. Gammelgaard spørger, hvad socialdemokratiet vil gøre for at nedbringe det store underskud på statsfinanserne, så har jeg jo allerede svaret under behandlingen af det foregående lovforslag. Vi mener ikke, at der er nogen anden konstruktiv vej end at fastholde og fortsat forbedre konkurrenceevnen med de muligheder, det giver for at vinde